

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

54.

KUR YER LITEW S K I.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 6-го Июля — 1837 — Wilno. Wtorek. 6-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 29-го Июня.

9-го Июня, Его Императорское Высочество Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ въ пять часовъ утра оставилъ Златоустовскій заводъ, одно изъ замѣчательнѣйшихъ горныхъ селеній на хребтѣ Уральскомъ, и по важности промысловъ, и по необыкновенной красотѣ громадныхъ горъ, его окружающихъ; при выѣздѣ Великаго Князя, молодыя дѣвушки, дочери Нѣмецкихъ мастеровыхъ, усыпали путь Его Высочества цвѣтами, а все населеніе завода огласило воздухъ громогласнымъ ура, въ восторгѣ благодарности за высокую честь посѣщенія. Въ 12-ти верстахъ разстоянія отъ Златоуста, Государь Наслѣдникъ, въ сопровожденіи своей свиты и горныхъ Офицеровъ, восходилъ на самую вершину горы Урала, имѣющей до 3,000 футовъ высоты надъ поверхностію моря, и поднимающейся, почти отвѣсно, слишкомъ на сто сажень отъ своей подошвы; и потомъ, близъ Сыростанской станицы, своротивъ съ большой дороги, слѣдовалъ по проселочной, и изволилъ обозрѣвать многіе золотосыпные россыпи и прииски, видѣнные Императоромъ АЛЕКСАНДРОМЪ I, въ 1824 году. Выѣхавъ у станицы Сулеймановской на большой трактъ, ведущій на Оренбургскую линію, Его Высочество продолжалъ шествіе свое чрезъ земли, Башкирцами обитаемыя, разсматривалъ бытъ сего народа, недавно кочеваго, а нынѣ начинающаго жизнь осѣдлую, и, подъ управленіемъ своихъ кантонныхъ начальниковъ и своихъ же военныхъ чиновъ, достигшаго уже известной степени благоустройства гражданскаго и порядка воинскаго. Въ десять часовъ, Государь Цесаревичъ прибылъ на ночлегъ въ городъ Верхне-Уральскъ.

10-го числа, Государь Наслѣдникъ началъ путь свой по старой Оренбургской линіи. Въ Танаѣцкой крѣпости Государь Цесаревичъ изволилъ остановиться для ночлега.

11-го числа, Его Высочество продолжалъ свой путь по линіи. Отъ Орской крѣпости дорога идетъ до самого Оренбурга частію по обширнымъ плоскимъ долинамъ, частію по высотамъ Губерлинскимъ, гдѣ Государь Наслѣдникъ съ особеннымъ любопытствомъ разсматривалъ находящіеся между селеніями Хабарнымъ и Подгорнымъ, ущелія, примѣчательныя чуднымъ устройствомъ горныхъ слоевъ, и бывшія въ недавнее еще время притономъ Киргизскихъ хищниковъ, нападавшихъ отсюда на окрестныя селенія, на проѣзжавшихъ и на пасущіеся стада. Нынѣ проѣздъ по симъ ущеліямъ удобенъ и совершенно безопасенъ, въ слѣдствіе рѣшительныхъ мѣръ, принятыхъ Правительствомъ. Въ крѣпости Верхнеозерной, Его Высочество изволилъ имѣть свой ночлегъ.

12-го числа, въ восемь часовъ утра, Государь Цесаревичъ, отправившись изъ Верхнеозерной, безостановочно слѣдовалъ до Оренбурга, куда и прибылъ въ три часа по полудни; вскорѣ по прибытіи допущены были къ Его Высочеству высшіе военные чины Оренбургскаго Отдѣльнаго Корпуса; послѣ обѣда, Его Высочество изволилъ осматривать Неплюевское Училище, военный госпиталь, богадѣльню,

WIAOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 29-go Czerwca.

Dnia 9 Czerwca, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ CESARZEWICZ NASTĘPCA o godzinie piątej zrana opuścił fabrykę Złatoustowską, jedną z godniejszych uwagi górniczych osad na pasmie gór Uralskich, tak z ważności przemysłu, jako i dla nadzwyczajnej piękności licznych gór ją otaczających; przy wyjeździe WIELKIEGO KSIĄŻĘCIA, młode dziewczęta, córki майстрów niemieckich, drogę Jego WYSOKOŚCI kwiatami usypały, a cała ludność fabryki napełniła powietrze grzmiącym ura, w uniesieniach wdzięczności za wysoki honor odwiedzenia. O 12 wiorst od Złatoustowa, CESARZEWICZ NASTĘPCA, w towarzystwie swego orszaku i Górniczych Oficerów, wstępował na sam wierchołek góry Uralu, do 3,000 stop wysokości nad powierzchnią morza mającej, i prawie prostopadle wznoszącej się więcej jak na sto sążni od swego podnoża; a potem blisko stacyi Syrostańskiej, zjechawszy z wielkiej drogi, jechał drogami pobocznymi i raczył oglądać wiele złoto-dajnych piasków i miejsce poszukiwania, które widział CESARZ ALEXANDER I w roku 1824. Wyjechawszy przy stacyi Suleymanowskiej na wielki trakt, na Orenburską linię prowadzący, Jego WYSOKOŚĆ odbywał swą podróż przez ziemie Baszkirami zamieszkane, poznawał byt tego narodu, nie dawno koczowanego, a teraz zaczynającego prowadzić życie osiadłe, i który pod zarządem swych kantonowych naczelników i swoich wojskowych urzędników, doszedł już do pewnego stopnia cywilnego urządzenia i wojskowego porządku. O godzinie dziesiątej CESARZEWICZ Jego MOŚĆ przybył na nocleg do miasta Werchnie-Uralska.

Dnia 10 CESARZEWICZ Jego MOŚĆ zaczął swą podróż starą Linją Orenburską. W twierdzy Tanałyckiej Jego WYSOKOŚĆ raczył zatrzymać się na nocleg.

Dnia 11, Jego WYSOKOŚĆ odbywał dalszą swą podróż po Linii. Od twierdzy Orskiej do samego Orenburga droga prowadzi, częścią przez obszerne doliny, częścią przez góry Huberlińskie, gdzie CESARZEWICZ Jego MOŚĆ ze szczególną ciekawością oglądał wąwozy, znajdujące się pomiędzy wsiami Chabarnem i Podhornem, godne uwagi dla zadziwiającego układu warst górnych, a które w niedawnym jeszcze czasie były siedliskiem Kirgizkich rabusiów, napadających na wsie okoliczne, na przejeżdżających i na pasące się trzody. Teraz przejazd przez te wąwozy jest wygodny i zupełnie bezpieczny, skutkiem dzielnych środków, od Rządu przedsięwziętych. Jego WYSOKOŚĆ raczył mieć nocleg w twierdzy Werchnieozierney.

Dnia 12, o godzinie ósmej zrana, CESARZEWICZ Jego MOŚĆ, wyjechawszy z Werchnieozierney, jechał bez zatrzymania się do Orenburga, dokąd też przybył o trzeciej z południa; wkrótce po przybyciu przypuszczeni byli do Jego WYSOKOŚCI wojskowi rang wyższych Orenburskiego Oddzielnego Korpusu; po obiedzie Jego WYSOKOŚĆ raczył oglądać Nieplujewską szkołę, szpital wojskowy, szpital ubogich, arsenał, batalion kantoni-

арсеналь, баталіонъ кантонистовъ, арестантскія роты, тюремный замокъ, публичный садъ, парк и на-шину, коею искапывается въ центрѣ города артези-скій колодезь.

13-го числа, въ Воскресенье, Государь Наслѣдникъ Цесаревичъ удостоилъ принять гражданскіхъ чиновниковъ и почетнѣйшее купечество, присутств-валъ при совершеіи Божественной Литургіи, пре-извелъ смотръ 2-му и 3-му Оренбургскимъ линій-нымъ баталіонамъ, 1-му Оренбургскому Казачьему полку, Сводному Оренбургскому и Башкирскому Ка-зачьимъ полкамъ и конно-артиллерійскимъ Оренбург-скаго Казачьяго Войска батареямъ NN. 8 и 9.

Вечеромъ, Его Высочество присутствовалъ на скачкѣ, произведенной, въ семи верстахъ отъ города, Киргизами и Башкирцами, нарочно подкочевавшими къ Оренбургу; сперва совершена была четыре раза скачка конская по кругу въ 4½ версты въ окружно-сти, потомъ два раза скачка на верблюдахъ; Госу-дарь Наслѣдникъ изволилъ проѣзжать по ауламъ Кир-гизскимъ и Башкирскимъ, расположеннымъ въ линію по обѣ стороны дороги, и удостоилъ войти въ вну-тренность кибитокъ старшинъ Киргизскихъ Султа-новъ; въ десятомъ часу открылся балъ въ павильо-нѣ, для Августѣйшаго Путешественника на степи устроенномъ, и знатное пространство степи вокругъ было великолѣпно иллюминировано до глубокой ночи.

14-го числа, Государь Наслѣдникъ, въ девять часовъ утра, произвелъ ученье и разводъ Линіному N. 1-го баталіону, и въ десять часовъ изволилъ от-правиться въ Илецкую Защиту, лежащую въ 66-ти верстахъ отъ Оренбурга, посреди открытой степи; въ присутствіи Его Высочества произведена была ломка каменной соли, которой здѣсь добывается е-жегодно до 1,500,000 пудъ; но ежели бы доставка бы-ла удобна, могло бы получиться несравненно большее количество, потому что слои соли, сколько доселѣ извѣстно, лежатъ на 68 сажень въ глубину, на 1,007 сажень въ длину отъ сѣвера къ югу, и на 700 сажень въ ширину отъ запада на востокъ. Государь Великій Князь сопровождаемъ былъ туда и обратно отрядомъ латниковъ и панцырниковъ Башкирскихъ.

Въ числѣ лицъ, имѣвшихъ счастье представлять-ся Его Высочеству въ Оренбургѣ, замѣчательны Джан-геръ, Ханъ Букѣвской, или внутренней Киргизской Орды, и Оренбургскій Муфтіи. (Сбв. Пс.)

21-го Мая, въ день тезоименитства Его Импе-раторскаго Высочества Великаго Князя КОНСТАН-ТИНА НИКОЛАЕВИЧА и вмѣстѣ тезоименитства Ея Императорскаго Высочества Великой Княгини ЕЛЕНЫ ПАВЛОВНЫ, въ одинадцать часовъ по по-лудни, жители Ижевскаго оружейнаго завода были обрадованы уже давно и нетерпѣливо ожидаемымъ пріѣздомъ высокаго путешественника, Государа на-шего Наслѣдника, Цесаревича и Великаго Князя АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВИЧА. — Сколько радо-стей, сколько жизни занесло сюда это, хотя крат-кое, но памятное намъ посѣщеніе! Съ самаго рання-го утра каждый изъ насъ суетился по своему, и, томимъ давно ожиданіемъ, оживлялся мыслію: Онъ сегодня будетъ! мы увидимъ Его! Поэзія этихъ словъ понятна каждому, въ особенности жителямъ отдален-ныхъ городовъ, гдѣ подобное происшествіе есть свѣт-лая страница, эпоха безмятежной провинціальной жизни. Тихо спускался вечеръ послѣ лѣтняго, пре-краснаго дня, и скрылъ наконецъ, къ сожалѣнію на-шему, красоты очаровательныхъ окрестностей заво-да. Но скоро другая картина, не менѣе величествен-ная, смѣнила первую: огни освѣтили безконечный прудъ, лежащій предъ фабрикою; эта послѣдняя заж-глась тысячами огней, и теперь, при сумракѣ вече-ра, ярко извергая изъ трубъ своихъ огненные фон-таны, представила великолѣпное зрѣлище. Народъ толпился у собора, куда ожидалъ Его. Но поздній часъ былъ причиною, что Его Высочество проѣхалъ прямо въ приготовленные для него комнаты, и мы должны были отложить нетерпѣливыя свои желанія видѣть его, до завтра! На другой день, въ семь ча-совъ утра, Его Высочество изволилъ принимать здѣш-нихъ чиновниковъ, представленныхъ ему Команди-ромъ завода, и удостоилъ каждого привѣтливимъ сло-вомъ. Отсюда Онъ изволилъ отправиться въ соборъ, гдѣ приложился ко кресту. Здѣсь, наконецъ, народъ могъ видѣть Его, могъ смотрѣть на Него полными глазами, любоваться на сына Монарха, на залогъ про-долженія своего благоденствія. Здѣсь каждый изъ насъ могъ сказать вмѣстѣ съ поэтомъ:

Года прошли, и нашъ распѣлъ младенецъ,
Прекрасенъ, тихъ, какъ Божій Ангелъ милъ,
И мнѣсь намъ, что Неба уроженецъ
Утѣхой въ немъ на землю присланъ былъ.

И пусть идутъ годы, а сердце Русскаго, всегда пы-

стѣ, аresztantskie rotы, turemny zamek, ogród publi-czny, park i machinę, którą w środku miasta wiercą ar-tezyjską studnię.

Dnia 13, w niedzielę, NASTĘPCA CESARZEWICZ uda-rował przyjęciem urzędników cywilnych i znakomit-sze kupiectwo, znajdował się przy odprawianiu Mszy Świętej, odbył przegląd 2-go i 4-go Orenburskich li-niowych batalionów, 1-go Orenburskiego półku Kozac-kiego, połączonego Orenburskiego i Baszkirskiego pół-ków Kozackich i baterie konnej - artylleryi Orenbur-skiego wojska Kozackiego NN. 8 i 9.

Wieczorem Jego Wysokość był obecnym na go-nitwach, o siedm wiorst od miasta odbywanych przez Kirgizów i Baszkirów, którzy umyślnie przykoczowali do Orenburga: naprzód odbyły się cztery razy konne wyścigi po kole, 4½ wiorsty obwodu mającém, potem dwa razy wyścigi na wielbłądach; CESARZEWICZ Jego Mość raczył przejeżdżać przez Kirgizkie i Baszkirskie аулы, w linią po obu stronach drogi rozłożonych, i ra-czył wchodzić do środka kibitek starszyn Kirgizkich Sułtanów; o godzinie dziesiątej rozpoczął się bal w pa-wilonie, dla Najjaśniejszego Gościa wśród stepu wysta-wionym, a znaczna przestrzeń stepu naokoło była spa-niale oświecona do późnej nocy.

Dnia 14, CESARZEWICZ Jego Mość o godzinie dzie-wiątej zrana, odbył musztwę i zmianę straży batalionu li-niowego N. 1-go, a o dziesiątej raczył udać się do twierdzy Ileckiej, 66 wiorst od Orenburga odległej, wśród otwartych stepów położonej; w obecności Ce-sarzewicza NASTĘPCA wykonywano łamanie soli ka-miennej, której tu wydobywają corok do 1,500,000 pu-dów; ale jeżeliby dostawa była wygodna, możnaby wy-dobywać daleko więcej, gdyż warsty soli, ile dotąd wiemy, leżą na 68 sążni wgłąb, na 1,007 sążni wzdłuż od północy ku południowi, i na 700 sążni wszędy od zachodu na wschód. WIELKI CHIŁŻE Jego Mość prze-prowadzany był tam i na powrót przez oddział pan-cerników i kirysników Baszkirskich.

W liczbie osób, które miały szczęście bycъ Jego Wysokości w Orenburgu przedstawianemi, godne są u-wagi Dżanger, Chan Bukiejewskiej, czyli wewnętrz-ney Ordy Kirgizkiej i Orenburski Mufty. (P. P.)

— Dnia 21 Maja, w dniu Wysokich Imienin Jego CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEGO CHIŁŻA KONSTAN-TEGO NIKOLAJEWICZA i razem Wysokich Imie-nin Jey CESARSKIEY WYSOKOŚCI WIELKIEY CHIŁŻNY HE-LENY PAWŁOWNY, o godzinie 11 wieczorem, mie-szkańcy Iżewskiej fabryki broni byli ucieszeni od da-wna i niecierpliwie oczekiwanym przyjazdem Wyso-kiego Podróżującego, Pana naszego NASTĘPCA, CESARZE-wicza i WIELKIEGO CHIŁŻA ALEXANDRA NIKO-LAJEWICZA. — O ileż radości! ile życia, przyniosło nam to, chociaż krótkie, ale pamiętne odwiedzenie! Od samego świtu każdy z nas troszczył się, krzątał, i, znużony długiem oczekiwaniem, ożywiany był myślą: On dzisiaj hędzie! uyrzemy Go! Poezja tych słów zro-zumiała jest każdemu, a nadewszystko mieszkańcom miast oddalonych, gdzie taki wypadek jest najpiękniej-szą kartą, epoką spokojnego prowincjonalnego życia. Śród głębokiej ciszy, po pięknym letnim dniu schodził wieczór, i nakoniec czarną pomroką okrył powaby czarujących okolic fabryki. Lecz wkrótce obraz in-ny, niemniej spaniały zamienił pierwszy: ognie oświe-ciły nieścigniony okiem wodozbiór, przed fabryką le-żący; ta ostatnia zajaśniała tysiącami ogniów, a teraz, przy zmroku wieczora, wyrzucając ze swych trąb ogni-ste fontanny, przedstawiła spaniały widok. Lud snuł się gromadnie przy Soborze, dąkąd Go oczekiwał. Ale spóźniona pora była przyczyną, że Jego Wysokość przyje-chał prosto do przygotowanych dla Niego pokoiów; mu-sieliśmy więc niecierpliwie nasze życzenie widzenia Go, odłożyć do jutra! Nazajutrz, o godzinie 7-mey zrana, Jego Wysokość raczył przyjmować tutejszych urzę-dników, przedstawianych mu przez Dowódcę fabryki i każdego udarował łaskawém przemówieniem. Ztąd raczył udać się do Soboru, gdzie Krzyżś. ucałował. Tu nakoniec, zgromadzony lud mógł go widzieć, mógł nań z natężoną patrzeć uwagą, cieszyć się roskoszą ogląda-nia Syna MONARCHY, rękoiymią dalszey swej szczęśli-wości. Tu każdy z nas mógł razem z poetą powiedzieć:

Lata przeszły, rozkwitnął nasz młodzian,
Piękny, cichy, jak Anioł miły;
Zdaje się, że niebianin w jego osobie
Został pocieszycielem zesłany na ziemię.

Niechay upływają lata, a serce Rossyanina, gorejące

дающее любовію къ Престолу, равно восторженно смотреть на Монарха своего: глазами умиленія смотреть на Него въ колыбели, глазами самодовольствія смотреть на Него въ возрастъ возмужаломъ.

Отсюда Его Высочество изволилъ отправиться въ заводъ, гдѣ встрѣченъ былъ хлѣбомъ-солью, поднесеннымъ мастеровыми, и который удостоилъ принять. При осмотрѣ фабрики, съ чрезвычайною внимательностію и любопытствомъ, Онъ входилъ во всѣ подробности производства работъ, разсыпая награды мастеровымъ, которые обратили на себя его вниманіе, или по своей ловкости и смѣливости, или по трудности работъ. Въ стволѣ-заварной мастерской, при завариваніи стволовъ, удостоилъ самъ ознаменовать два ствола нѣсколькими ударами молотка, поднесеннаго ему на стальномъ блюдѣ командиромъ завода; а въ кузницѣ содѣйствовалъ при отковкѣ штыка. Далѣе изволилъ проѣхать въ арсеналъ, мѣсто хранения готоваго оружія, моделей машинъ, назначенныхъ взаменъ старыхъ, или вновь предполагаемыхъ. — Обратилъ здѣсь вниманіе на храмъ, составленный изъ оружейныхъ частей, какъ на мысль счастливую и удачно исполненную *). Любовався тождественностію ружейныхъ частей. Выбравъ наудачу нѣсколько паръ готовыхъ ружей, онъ приказалъ ихъ разобрать, смѣшавъ всѣ части вмѣстѣ, и велѣлъ снова собрать. — Всѣ части пришлись также хорошо, какъ бы онѣ только и сдѣланы были для одного ружья. Съ благоговѣніемъ осматривалъ ружье, кованное покойнымъ Государемъ Императоромъ АЛЕКСАНДРОМЪ I-мъ, при посещеніи Имъ, въ 1824 году, завода. — Наконецъ, посѣтивъ госпиталь, возвратился къ себѣ, гдѣ изволилъ завтракать. Къ завтраку приглашенъ былъ командиръ завода, Генералъ-Лейтенантъ Нератовъ. По окончаніи стола, пробывъ еще нѣсколько времени, онъ, въ тоже утро въ 11-ть часовъ, оставилъ заводъ, къ общему сожалѣнію всѣхъ насъ, которые такъ мало могли на него насмотрѣться!

(Сбв. Пг.)

Его Высочество. Генералъ-Адъютантъ Графъ Орловъ, въ послѣднюю субботу отправился въ Лондонъ съ порученіемъ Его Императорскаго Величества, поздравить Англійскую Королеву со вступленіемъ на престолъ и изъявить соболезнованіе Ея Велич. вдовствующей Королевы. (J. de S. P.)

— Государь Императоръ Высочайше повелѣтъ соизволилъ: по случаю кончины Его Величества Короля Англійскаго Вильгельма IV наложить при Высочайшемъ Дворѣ трауръ на 24 дня съ обыкновенными раздѣленіями, начавъ оный съ 17 числа сего мѣсяца.

— Высочайшею Грамотою 26-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Членъ Государственнаго Совета Царства Польскаго, Эрнестъ Фальцъ.

— Высочайшею Грамотою, 28-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 1-й степени*, Флота Генералъ-Аудиторъ, 4-го класса Шулепниковъ.

— Высочайшими Грамотами 28-го Мая, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Императорскаго и Царскаго ордена *Св. Станислава второй степени*, Генералъ-Маіоры: Корпуса Инженеровъ Путей Сообщенія Лермантовъ и состоящій при Отдѣльномъ Кавказскомъ Корпусѣ фонъ Штейбе.

— Высочайшимъ Приказомъ, 18-го Іюня, Генералъ-Варенмейстеръ Главнаго Штаба Его Императорскаго Величества, состоящій по Артиллеріи Генералъ-Маіоръ Соломка, назначенъ Инспекторомъ Арсеналовъ и Парковъ Инженернаго вѣдомства, съ оставленіемъ по Артиллеріи и въ званіи Генералъ-Варенмейстера Главнаго Штаба Его Величества.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу представленія Виленскаго Военнаго Губернатора, Гродненскаго, Бѣлостокскаго и Минскаго Генералъ-Губернатора, объ изъявленномъ Дворянствомъ Виленской губерніи желаніи пожертвовать нужную для построенія въ г. Вильно эскерциргауза сумму, Высочайше повелѣтъ соизволилъ: объявить Монаршее Его Величества благоволеніе, за таковое его къ пользѣ войска усердіе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Военнымъ Министромъ отношенія Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, по представленію Виленскаго Военнаго Губернатора, Гродненскаго, Бѣлостокскаго и Минскаго Генералъ-Губернатора, объ

завсѣ милостию къ Тронowi, з равнѣмъ унесіеніемъ па-тры на swego MONARCHĘ: oczami rozrzewnienia patrzy nań w kolebce, oczami roskoszy patrzy nań w wieku doyrzałym.

Згдъ Jego Wysockość udał się do fabryki, gdzie został spotkany z chlebem-solą, przez майстрów ofiarowanym, który raczył udarować przyjęciem. Przy oglądaniu fabryki, z wielką uwagą i ciekawością wchodził we wszystkie szczegóły wykonywania robót, sy-piąc nagrody майstrom, którzy zwrócili na siebie je-go uwagę; albo przez swą zręczność i zdolność, albo przez trudne do wykonania roboty. W oddziale hartowania rur, raczył sam oznamionować dwie rury kilka uderzeniami młotka, podanego mu na stalowej tacy przez Dowódcę fabryki; a w kuźni dopomagał w odkuciu bagnetu. Potem raczył przejechać do Arsenалу, gdzie się chowa gotowa broń, modele machin, przeznaczone na odmianę starych, albo nowo projektowanych. — Zwrócił tu uwagę na świątynię, z karabinowych części złożoną, jako na pomysł szczęśliwy i dobrze wykonany *). Cieszył się z jednostajności karabinowych części. Wziawszy bez wyboru kilka par gotowych karabinów, kazał je rozebrać, zmieszał wszystkie razem części i kazał znowu je złożyć. — Wszystkie części przypadły tak dobrze, jak gdyby zrobione były do jednego karabina. Z głębokim uszanowaniem oglądał karabin, kuty przez zmarłego Cesarza ALEXANDRA I-go, w czasie odwiedzenia przezeń fabryki w roku 1824. — Nakoniec, odwiedziwszy szpital, powrócił do siebie, gdzie raczył mieć śniadanie, na które zaproszony był Dowódca fabryki, Jenerał-Porucznik Neratow. Po śniadaniu, zabawiwszy czas niejaki, tegoż rana, o godzinie 11-tej, opuścił fabrykę, zostawując wszystkich w żalu, że nie mogli dłużej Go oglądać

(P. P.)

JW. Jenerał-Adjutant Hrabia Orłow, w ostatnią sobotę wyjechał do Londynu z poleceniem Jego Cesarzskiej Mości powinszowania Królowej Angielskiej wstąpienia na tron i oświadczenia kondolencyi Królowej, wdowie. (J. de S. P.)

— CESARZ Jego Mość NAYWYŻEY rozkazać raczył: z okoliczności śmierci Nayaśniejszego Króla Brytanii Wielkiej Wilhelma IV, przywdziać u NAYWYŻSZEGO Dworu żałobę na dni 24 ze zwyczajnemi podziałami, zaczynając od dnia 17-go ter. miesiąca.

— Przez NAYWYŻSZY Dyplomata 26-go Maja, Nayaśkawiey mianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia, Członek Rady Stanu Królestwa Polskiego, Ernest Pfaltz.

— Przez NAYWYŻSZY Dyplomata 28-go Maja, Nayaśkawiey mianowany Kawalerem Orderu Sw. Stanisława 1-go stopnia, Jeneralny Audytor Floty, 4-ey klasy Szczuplepników.

— Przez NAYWYŻSZE Dyplomata 28-go Maja, Nayaśkawiey mianowani Kawalerami Cesarzskiego i Królewskiego Orderu Sw. Stanisława drugiego stopnia, Jenerał-Majorowie: Korpusu Inżynjerów Dróg Komunikacyi Lermantow i zostający przy Oddzielnym Korpusie Kaukazkim von Steibe.

— Przez NAYWYŻSZY Rozkaz dzienny, 18-go Czerwca, Jenerał-Wagenmeister Głównego Sztabu Jego Cesarzskiej Mości, liczący się w Artylleryi, Jenerał-Major Sołomka, naznaczony Inspektorem Arsenalów i Parków wiedzy Inżynjerne, z pozostaniem w Artylleryi i na urzędzie Jenerał-Wagenmeistera Głównego Sztabu Jego Cesarzskiej Mości.

— CESARZ Jego Mość, po nayuniżeńszém przełożeniu przedstawienia Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, o oświadczoném przez Dworzanstwo Gubernii Wileńskiej życzeniu, ofiarować potrzebną na wybudowanie w m. Wilnie gmachu ćwiczeń wojskowych sumę, NAYWYŻEY rozkazać raczył oświadczyć MONARSZE Jego CESARSKIEY Mości zadowolenie, za taką jego dla dobra woyska gorliwość.

— CESARZ Jego Mość, po nayuniżeńszém przełożeniu przez P. Ministra Woyny odniesienia się P. Ministra Spraw Wewnętrznych, na przedstawienie Wileńskiego Wojennego Gubernatora, Grodzieńskiego, Mińskiego i Białostockiego Jenerał-Gubernatora, o o-

*) Храмъ сей, состоящій изъ пьедестала, вышиною около двухъ дюймовъ, и въ діаметрѣ равномъ двумъ саж., и на которомъ поставлено восемь колоннъ, оканчивающихся вѣнцомъ, имѣющъ всей вышины лишкомъ 2 сажени, и сдѣланъ весь изъ частей ружья: стволовъ, замковъ и мѣднаго прибора.

*) Świątynia ta, składająca się z podnoża, około dwóch cali wysokiego, a w średnicy mająca dwa sążnie, na której wznosi się ośm kolumn, wieńcem zakończonych, ma zupełnej wysokości więcej 2 sążni, i, cała zrobiona jest z części strzelby: rur, zamków i sztuk mosiężnych i t. d.

изъявленномъ Дворянствомъ Виленской губерніи желаніи вносить ежегодно по семи тысячъ сто-пятидесяти рублей ассигнаціями на содержаніе въ Полоцкомъ Кадетскомъ Корпусѣ отъ означенной губерніи воспитанниковъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: объявить Дворянству Виленской губерніи Монаршее Его Величества благоволеніе, за такое полезное пожертвованіе. (Р. И.)

— Государь Императоръ Высочайше утвердить соизволилъ, разсмотрѣнное въ Комитетѣ Г. Министровъ представленіе Г. Министра Финансовъ, о дозволеніи нѣкоторымъ помѣщикамъ Курской губерніи учредить товарищество, по участкамъ, на основаніи заключеннаго между ними условія, для устройства въ Путивльскомъ оной же губерніи уѣздѣ, при селѣ Бочечкахъ, свеклосахарнаго завода. Общество сѣе будетъ именоваться Путивльскою Свеклосахарною Компаніею; капиталъ ея опредѣленъ въ 100 т. р., раздѣленныхъ на 100 акцій, по 1 т. р. каждая; одинъ изъ учредителей и Директоровъ сей Компаніи, въ замѣнъ выданнаго на его часть числа акцій, предоставляетъ, въ пользу завода, сто десятииъ собственной его земли, при селѣ Бочечкахъ находящейся. Существованіе Компаніи предположено до того времени, пока чрезъ отдѣленіе $\frac{1}{5}$ части изъ чистыхъ прибылей, которыя ежегодно должны быть обращаемы, для приращенія процентами, въ Кредитныя Установленія, составитъ сумма, равная всему вкладочному капиталу Общества. Акціи могутъ быть передаваемы акціонерами другимъ постороннимъ лицамъ, но не иначе, какъ съ согласія избранныхъ Директоровъ. (Оп. Пр. Сен. 9 Іюня 1837 г.) (С. В.)

— Изъ Керчи пишутъ: „За селеніемъ Глинище, въ разстояніи полторы версты отъ Керчи, произведена была Директоромъ Керченскаго Музея, Г. Ашикомъ раскопка кургана, который вначалѣ не представлялъ ни какой надежды на открытіе въ немъ какихъ либо вещей. Сообщаемъ извлеченіе изъ донесенія, представленнаго по этому предмету Г-мъ Ашикомъ.

„Перерывавъ курганъ во всѣхъ направленіяхъ, Г-нъ Ашикъ замѣтилъ, что въ одной сторонѣ кургана, въ материкѣ, земля была мягче и явно означала, что въ томъ мѣстѣ вырыта была яма. На днѣ этой ямы, имѣвшей болѣе двухъ аршинъ въ глубину (сверхъ насыпи, которая возвышалась надъ нею на двѣ сажени), найденъ маленькій черепяный склепъ, въ которомъ стояла глиняная ваза, съ рисунками по черному полю, заключающая въ себѣ жженныя кости. Эта ваза составляетъ одинъ изъ любопытѣйшихъ древнихъ памятниковъ, открытыхъ донинѣ въ курганахъ Пантикапей. Она сдѣлана, какъ обыкновенно всѣ Греческія вазы, изъ тонкой, легкой глины, и сохранилась какъ нельзя лучше. Изображенный на ней рисунокъ опредѣляетъ высокую цѣну этой находки, не по рѣдкости своей, но потому что подобнаго не было еще встрѣчаемо ни на одной изъ найденныхъ здѣсь вазъ.

Судя по устройству гробницы, гдѣ отыскана эта ваза, равно и потому, что въ ней не было найдено ни какихъ золотыхъ вещей, слѣдуетъ заключить, что она принадлежитъ къ IV-му или V-му столѣтію до Р. Х.-ва, то есть къ первымъ временамъ существованія Пантикапей. (О. В.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Н И Д Е Р Л А Н Д Ы.

Гага, 27-го Іюня.

Великій Князь Россійскій МИХАИЛЬ ПАВЛОВИЧЪ, третьяго дня прибылъ въ главную квартиру въ Тильбургъ, гдѣ будутъ теперь большіе маневры, многочисленнаго собраннаго тамъ войска.

30-го Іюня.

Е. Велич. Король, привѣтствуемый въ Бредѣ радостными восклицаніями народа и торжественно несенный чрезъ улицы города, вчера по полудни въ половинѣ 3-го часа, оттуда отправился въ Бергенпоцъ.

— Герцогъ Саксенъ-Мейнингенскій вчера слѣдуя въ Англію, прибылъ въ Роттердамъ. (А.Р.С.З.)

Г Е Р М А Н І Я.

Мюнхенъ, 30-го Іюня.

Слышно, что Е. Кор. Выс. Наслѣдный Принцъ на слѣдующей недѣлѣ отправится къ морскимъ водамъ Нордерней.

— Говорятъ что Е. Кор. Высоч. Принцъ Карлъ, въ слѣдствіе приглашенія Его Величества Императора Россійскаго, отправится на большіа маневры войскъ въ окрестностяхъ Одессы. (А.Р.С.З.)

А В С Т Р І Я.

Вѣна, 22-го Іюня.

Сѣверо-Американское Правительство изъявило

свидѣзномъ życzeniu Dworzanstwa Gubernii Wileńskiej, wnosić corocznie posiedm tysięcy sto pięćdziesiąt rubli assygnacyjnych na utrzymanie w Połockim Korpusie Kadetów wychowawców pomienionej Gubernii, Najwyżey rozkazać raczył: oświadczyć Dworzanstwu Gubernii Wileńskiej MONARSZE JEJGO CESARSKIEY Mości zadowolenie, za tak pożyteczną ofiarę. (R. I.)

— CESARZ JEJGO MOŚĆ NAJWYŻEY utwierdzić raczył, rozpatrzone w Komitecie PP. Ministrów przedstawienie P. Ministra Skarbu, o dozwoleniu niektórym obywatelom Gubernii Kurskiej zawiązać kompanią akcyjną, na ośwowie zawartej między niemi umowy, dla założenia w Putywlskim powiecie teyże Gubernii, przy wsi Boczeczkach fabryki cukru z buraków. Towarzystwo to będzie się nazywało Putywlską Kompanią cukru burakowego. Kapitał jej ma wynosić 100,000 rubli, podzielonych na 100 akcyj, po tysiąc rubli każda; jeden z założycieli i Dyrektorów tey kompanii, w zamian wydaney na jego część liczby akcyj, daje na rzecz fabryki sto dziesięcin własney ziemi, przy wsi Boczeczkach znajdujący się. Był kompanii zamierzony jest do tego czasu, póki przez dołączenie $\frac{1}{5}$ części z czystych dochodów, które corocznie powinny być posyłane dla przyrostu z procentów, do Kredytowych Ustanowien Państwa, złożyć się summa, równa całemu składkowemu kapitałowi Towarzystwa. Akcje mogą być ustępowane innym ustronnym osobom, ale nie inaczej, jak za zgodzeniem się obranych Dyrektorów. (Opub. przez Rz. Sen. 9 Czerwca 1837 roku.) (G. S.)

— Donoszą z Kerczu: „Za wsią Hliniszczę, o półtory wiorsty od Kerczu, zrobione było przez Dyrektora Muzeum Kerczeńskiego P. Aszyka, rozkopanie kurhanu, który z początku nie obiecywał żadney nadziei odkrycia w nim jakichkolwiek rzeczy. Udzielamy wyjątek z doniesienia, przysłanego w tey rzeczy przez P. Aszyka.

„Przekopawszy kurhan we wszystkich kierunkach, P. Aszyk dostrzegł, że w jedney stronie kurhana ziemia była pulchniejszą i widocznie świadczyła, że w tém miejscu była wykopana jama. Na dnie tej jamy, mającey głębokości więcej dwóch arszynów (oprócz nasypu, który się dwa sążnie nad nią wznosił), znalezione były sklepy czerepny, w którym stała gliniana waza, z rysunkami na czarném polu, zawierająca w sobie kości spalone. Waza ta stanowi jeden z najsiekawszych zabytków starożytności, odkrytych dotąd w kurhanach Pantykapejskich. Waza ta jest zrobiona, jak zazwyczaj wszystkie Greckie, z cienkiej lekkiej gliny, i zachowała się jak najlepiej. Wyobrażony na niej rysunek daje wysoką cenę temu odkryciu, nie dla swojej osobliwości, ale dla tego, iż podobnego nie widziano jeszcze na żadney z waz tu znalezionych.

Sądząc z budowy grobu, w którym znaleziono tę wazę, również i z tego, że nie było w niej żadnych złotych rzeczy, wypada wnioskować, że należy do IV-go albo V wieku przed Chrystusem, to jest: do pierwszych czasów istnienia Pantykapey. (G. O.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

N I D E R L A N D Y.

Гага, dnia 27 Czerwca.

WIELKI Xiążę Rosyjski MICHAŁ PAWEŁOWICZ przybył wczorą do głównej kwatery w Tylburgu, gdzie się odbywać teraz będzie wielka rewia licznie zebranego tam woyska.

Dnia 30.

J. Kr. Mość powitany w Breda radośnemi okrzykami ludu i przez ulice miasta niesiony w tryumfie, wczorą o pół do 5 z południa wyjechał stamtąd do Bergen op Zoom.

— Xiążę Sax-Meiningen, jadąc do Anglii, przybył wczorą do Rotterdamu. (А.Р.С.З.)

N I Е М С Y.

Monachium, 30-go Czerwca.

Słychać, że J. Kr. Wys. Następcą tronu, w przyszłym tygodniu, uda się do morskich kąpielі Norderney.

— Biega pogłoska, że J. Kr. Wys. Xiążę Karol, skutkiem zaproszenia JEJGO CESARSKIEY MOŚCI CESARZA Rosyjskiego, uda się na wielkie obróty wojskowe, w okolicach Odessy. (А.Р.С.З.)

A U S T R I A.

Wiedeń, dnia 22 Czerwca.

Rząd Północno-Amerykański oświadczył życze-

желание назначить Чрезвычайнаго Посланника при здѣшнемъ дворѣ. Это желаніе благосклонно принято Императорскимъ Правленіемъ и потому отправленъ будетъ Императорскій Посланникъ въ Вашингтонъ. Полагаютъ, что Баронъ *Ф. Маршалъ*, бывшій прежде въ Бразиліи Чрезвычайнымъ Посланникомъ и Полномочнымъ Министромъ, будетъ назначенъ въ томъ же званіи въ Вашингтонъ.

— Императорскій Дворъ 1-го Іюля оставляетъ Вѣну и отправится въ Ишль. Князь *Меттернихъ* 5 ч. также отправится туда. Въ отсутствіи его, Государствен. Советникъ Баронъ *Оттенфельсъ* будетъ управлять департаментомъ иностранныхъ дѣлъ.

— Здѣшній Турецкій Посланникъ *Ферикъ-Ахметъ* Паша, будто бы получилъ отъ Султана порученіе, отправиться въ Россійскій лагерь, для засвидѣтельствованія тамъ отъ имени Султана почтенія Императору НИКОЛАЮ.

28-го Іюня.

1-го ч. будущ. м. Императоръ и Императрица, какъ теперь съ точностію извѣстно, предпримутъ путешествіе въ Зальцбургъ и Ишль. Въ свитѣ Ихъ Велич. будутъ находиться: Оберъ-Гофмейстеръ Императрицы и старшій проводникъ, Гр. *Дитрихштейнъ*, Предсѣдатель внутренней камеры Императора, Гр. *Сегуръ*, Оберъ-Гофмейстерина Ея Велич. Ландграфиня *Фирстенбергъ*, Генераль-Адъютантъ Его Велич., Гр. *Кляузъ Мартинъ*, Тайный Директоръ Кабинета Баронъ *Мартенъ*, Кеммереръ Его Велич. Баронъ *Швейгеръ*, Флигель-Адъютантъ Его Велич. Баронъ *Молль*, Лейбъ-Медикъ Г. *Райманъ*, Лейбъ-хирургъ *Землигъ*, придворный Капелланъ *Брагато* и проч.

— Слышно, что Его Имп. Выс. Эрцгерцога *Іоаннъ* вознамѣрился по окончаніи Русскихъ маневровъ, которые будутъ продолжаться 11 дней на берегахъ Чернаго моря, посѣтить городъ Одессу и оттуда чрезъ Константинополь, Смирну, Аѣны и Неаполь, сюда возвратится. Кроме отличнаго Генерала отъ кавалеріи Фельдмаршала Поручика Князя *Виндигерца*, будетъ также сопровождать въ Россію Эрцгерцога, Генераль-Маіоръ Князь Карлъ *Лихтенштейнъ*. Полагаютъ, что и многіе другіе Австрійскіе Офицеры отправятся на большіе военные маневры.

— Его Святлостъ Князь Государственный Канцлеръ *Меттернихъ*, 6 Іюля оставитъ Вѣну и прямо отправится въ Зальцбургъ, оттуда въ Мюнхенъ, и пробывъ тамъ три дня чрезъ Теплицъ отправится въ Кенигсвартъ, а прочіе его спутники въ Богемію.

Прага, 30 Іюня.

Е. Велич. Саксонскій Король вчера утромъ въ половинѣ 10 часа, соблюдая инкогнито подъ названіемъ Графа *Гогенштейна* прибылъ сюда, и остановился въ гостиницѣ *Чернаго Коня*, гдѣ изволилъ завтракать. Потомъ Е. К. В. отправился въ соборную церковь, отслушалъ тамъ обѣдню и въ половинѣ 1 часа въ полдень отправился въ дальнѣйшій путь на Кенигсвартъ, чрезъ Сграконіцъ въ Пассау.

— Фельдмаршалъ Лейтенантъ Баронъ *фонъ Ланге-нау* прибылъ сюда изъ Галиціи. Въ будущее воскресенье въ честь его будетъ производиться большой церковный парадъ, при домѣ инвалидовъ.

— Вчера скончался на 72 году отъ рожденія Полковникъ и Командиръ артиллерійскаго полка N. 1 Баронъ *Ленкъ*.

Теплицъ, 1-го Іюля.

Его Святлостъ Князь Варшавскій *Паскевичъ*, Намѣстникъ Царства Польскаго, 29 Іюня прибылъ сюда и занялъ нанятую для него квартиру въ Аптекѣ. Въ свитѣ его находится Императорско-Россійской службы Статскій Советникъ въ Министерствѣ Иностранныхъ Дѣлъ, Князь *Козловскій*.

— Изъ Карлсбада отъ вчерашняго дня пишутъ: „Его Императорское Высочество Эрц-Герцогъ *Іоаннъ* сегодня поутру выѣхалъ отсюда чрезъ Егеръ, Франценсбадъ, Мариенбадъ, Пильзень въ Линцъ, гдѣ Его Императорское Высочество будетъ ожидать ИИ. Императорскихъ Велич. Императора и Императрицу и потомъ намѣренъ отправиться въ Эрцгерцогскія помѣстья въ Штирію, дабы оттуда въ Августъ мѣсяцъ предпринять большой путь въ Россію, Крымъ, Турцію и въ Грецію. Завтра ожидаютъ здѣсь Ея В. Королеву Виртембергскую, напротивъ того Его Святлостъ Герцогъ *Саксенъ-Кобургъ-Готскій*, около 6 Іюля оставитъ Карлсбадъ. (A.P.S.Z.)

Франція.

Парижъ, 27-го Іюня.

Король съ 24-го ч. с. м. на три недѣли т. е. до 15 Іюля, наложилъ трауръ по умершемъ Англійскомъ Королѣ.

— Въ *Bon Sens* содержится слѣдующее: „Трактатъ съ *Абделъ-Кадеромъ*, третьяго дня и вчера былъ

не, аккредитованъ при тудешнемъ дворѣ Поста Надзвычайнаго. Рząd Cesarski chętnie przyjął to życzenie; podług tego, i Cesarski Posel mianowany będzie w Waszyngtonie. Rozumieją, że Baron v. Marshall, który dawniej w Brezylji był Postem Nadzw. i Ministrem Pełnomocnym, otrzyma ten urząd w Waszyngtonie.

— Dwor Cesarski 1-go Lipca opuści Wiedeń, udając się do Ischl. Xiążę Metternich d. 5 również tam wyjedzie. W nieobecności jego Radzca Stanu Baron Ottenfels zarządzać będzie Departamentem Spraw Zewnętrznych.

— Tutejszy Posel Turecki Ferik-Achmed-Basza, miał otrzymać od Sultana polecenie, udać się do obozu Rosyjskiego dla złożenia Cesarzowi NIKOŁAJOWI, w imieniu Sultana, oświadczeń uszanowania.

Dnia 28.

Wiadomo teraz z pewnością, że Cesarz i Cesarzowa d. 1. n. m. przedsięwzięją podróż do Salzburga i Ischl. W orszaku Ich Cesar. Mości mają się znajdować: Wielki Mistrz Dworu Cesarzowej i Główny przewodnik podróży Hrabia Dietrichstein, Naczelnik wewnętrznej Kamery Cesarza, Hrabia Segur, Wielka Mistrzyni Dworu Cesarzowej Landgrafina Fürstenberg, Jenerat-Adjutant J. Cesar. Mości Hrabia Clam-Martini, Tajny Dyrektor gabinetowy, Baron Martin, Szambelan Cesarza Jmci Baron Schweiger, Adjutant skrzydłowy Cesarza Baron Moll, Lekarz przyboczny P. Raimann, Chirurg przyboczny Semlitch, Kapelan nadworny Bragato i inni.

— Słychać, że J. Cesar. Wys. Arcy-Xiążę Jan, postanowił, po odbyciu manewrow Rosyjskich, trwających 11 dni, a które rozciągnięte będą po nad brzegami morza Czarnego, odwiedzić Odesę, i stamtąd przez Konstantynopol, Sмирnę, Ateny i Neapol, tu powróci. Oprocz Jenerata jazdy, Feldmarszałka Porucznika *Indischgrätz*, towarzyszyć także będzie Arcy Xięciu do Rosyi Jenerat-Major Xiążę Karol Lichtenstein. Rozumieją, że i wielu innych oficerów uda się na te wielkie obróty wojskowe.

— Xiążę Kanclerz Państwa Metternich, dopiero d. 6 Lipca opuszcza Wiedeń i prosto udaje się do Salzburga, ztamtąd do Monachium, i po trzydniowym tam pobycie przez Töplitz do Königswart, a inni mu towarzyszący do Czech.

Praga, 30 Czerwca.

Król Jmci Saski zawczora o pół do 10 rano, incognito pod nazwiskiem Hrabiego Hohenstein tu przybył i stanął w hotelu pod Czarnym Koniem, gdzie raczył przyjąć śniadanie. Potem J. Kr. Mość udał się do Katedry, gdzie wysłuchawszy mszy św. o pół do 1 z południa, udał się w dalszą podróż na Königsart przez Strakonitz do Passau.

— Feldmarszałek Porucznik Baron Langenau z Galiyi tu przybył. W przyszłą niedzielę na cześć jego odbędzie się wielka parada kościelna przy domie инвалидовъ.

— Półkownik i Dowódca półku artylleryi N. 1, Baron Lenk, umarł wczora w 72 roku życia.

Cieplice, 1 Lipca.

JO. Xiążę Paskiewicz Warszawski, Namiestnik Królestwa Polskiego, d. 29 Czerwca tu przybył i zajął zamówioną dla siebie kwaterę w Aptecce. W orszaku jego znajduje się Cesarzko Rosyjski Radzca Stanu Ministeryum Spraw Wewnętrznych Xiążę Kozłowski.

— Z Karlsbadu daty wczorajszej donoszą: „J. Cesar. Wysokość Arcy-Xiążę Jan, wyjechał ztąd dzisiaj przed południem przez Eger, Franzensbad, Marienbad, do Pilsen i Linz, gdzie Jego Cesar. Wysokość oczekiwać będzie NN. Cesarza i Cesarzowej, a potem zamysła udać się do Arcy-Xiążęcych posiadłości w Styryi i stamtąd przedsięwziąć w Sierpniu wielką podróż do Rosyi, Krymu, Turcyi i Grecyi. Królowa Wirtemberska jutro jest tu oczekiwana, a zaś Xiążę Saxe-Coburg Gotha około 6 Lipca opuszcza Karlsbad. (A.P.S.Z.)

FRANCJA.

Paryż, dnia 27-go Czerwca.

Król od d. 24 t. m. na trzy tygodnie, t. j. do dnia 15 Lipca przywdział żałobę po Królu Jmci Brytanii Wielkiej.

— W *Bon Sens* czytamy, co następuje: „Traktat z *Abdel-Kaderem* jeszcze zawczora i wczora był przed-

предметомъ совѣщаній между нѣсколькими Генералами и Президентомъ Совѣта. Увѣряютъ, что Маршалъ *Султз*, болѣе нежели когда либо настаиваетъ на отверженіе трактата и на отправленіе новыхъ войскъ въ Африку. Экспедиція въ Константинополь все еще существуетъ въ планахъ Президента Совѣта; ко- ему возражаютъ, что эта экспедиція не имѣла бы ника- кой цѣли, еслибы не укрѣпила нашего владѣнія связью съ непокоренными еще племенами. Прошеніе объ отставкѣ Генерала *Дамремона* будто принято, и на его мѣсто будто долженъ поступить Маршалъ *Молиторъ*.

— Извѣстный по убійственному покушенію на мно- гихъ изъ своихъ сотоварищей и присужденный къ по- жизненной неволѣ на галерахъ, Поручикъ *Северакъ*, облегченъ Королемъ, измѣненіемъ сего наказанія въ пожизненное заключеніе въ крѣпости. 24 ч. въ Рен- нѣ въ присутствіи всего гарнизона происходило его разжалованіе. *Северакъ* при семъ безчестномъ для него дѣйствиіи, обнаружилъ такое равнодушіе, кото- рое трудно объяснить при его прежнемъ такъ справе- дливомъ чувствѣ чести.

— Возвратившійся изъ Тулона пароходъ *la Chimère* увѣдомилъ, что Г. *Тьерсъ* съ своею фамиліею вы- шель на берегъ въ Спеція; онъ хотѣлъ оттуда сухимъ путемъ продолжать путь въ Римъ.

— Жур. *Quotidienne* вчера на почтѣ и въ редак- ціи задержанъ.

— Министеръ жур. *Temps* содержитъ статью о Ан- глійскихъ дѣлахъ, изъ коей извлечено слѣдующее: „*Вильгельмъ IV*, послѣ правленія, богатѣйшаго про- исшествіями, нежели лѣтами, оставилъ Королю 18- лѣтней Королевы и этотъ переходъ не только не взвол- нуетъ Англіи, и не обезпокоитъ Европы, но кажется напротивъ предвѣщаетъ новую эпоху мира и постоян- ства. Общественный кредитъ подтвержденъ, а биржи Парижа и Лондона, это средоточіе матеріальныхъ дѣлъ, явно напоминаютъ о довѣріи и надеждахъ, которыхъ должно ожидать въ будущемъ. Это главнымъ обра- зомъ происходитъ отъ того, что новое Правитель- ство наступило въ надлежащее время, чтобы пре- кратить замѣшательства Англіи и чтобы крѣпче свя- зать Англійско-Французскій союзъ. Въ последнее вре- мя этотъ союзъ, явно ослабѣлъ. Пристрастіе Док- тринеровъ къ Торіямъ, въ Реформатскомъ Каби- нетѣ дало поводъ къ предубѣжденіямъ, недоверчиво- сти, даже къ публичному негодованію, когда ии Фран- ціи, въ рѣчи произнесенной при открытіи Парламен- та, не было упомянуто. Доктринеры лишились управ- ленія нашими дѣлами и это было первымъ шагомъ къ примиренію съ Англіею. Между тѣмъ однако предстояло еще одно обстоятельство, которое пре- пятствовало совершенному согласію, т. е. сопро- тивленіе *Вильгельма IV* всякой мѣрѣ, какъ бы она ни была полезна, овладѣть Верхнимъ Парламен- томъ и тѣмъ предоставить свободный ходъ преобра- зованію. Это препятствіе теперь устранено. Коро- лева *Викторія* не только не намѣрена поддерживать сопротивленіе своего Предшественника, которое впро- чемъ имѣло благородныя намѣренія, но она кажется совершенно склонна къ либеральной системѣ и потому вѣроятно не будетъ дальнѣйшихъ препятствій къ тѣсному соединенію Англіи съ Франціею.“

— Замѣчено, что кромѣ *Вильгельма IV*, со вре- мени *Вильгельма III*, всѣ Короли Англіи умерли въ субботу. *Вильгельмъ III* въ субботу, 8-го Марта 1702; Королева Анна, въ субботу 1 Августа 1714; *Георгій I*, въ субботу 10 Іюня 1727; *Георгій II*, въ субботу 25 Октября 1760; *Георгій III*, въ субботу 22 Янв. 1820; *Георгій IV* въ субботу 26 Іюня 1830.

28-го Іюня.

Въ Палатѣ Перовъ прочелъ сегодня Канцлеръ между прочимъ письмо Графа *Бодрана*, въ кото- ромъ увѣдомляетъ, что онъ получилъ отъ Правитель- ства порученіе позволяющее ему принимать болѣе участія въ совѣщаніяхъ Палаты въ продолженіе ны- нѣшняго засѣданія.

— *Censeur de Lyon* отъ 25 ч. с. м. увѣдомляетъ что Гг. *Мартенъ*, *Лагранжъ*, *Бонъ*, *Коссидьеръ* и всѣ почти получившіе амнистію Ліонскіе преступ- ники, въ послѣднихъ дняхъ туда прибыли. Возвра- щеніе ихъ нисколько не дало повода къ публичнымъ толкамъ, ибо друзьямъ ихъ хорошо извѣстно, что они должны беречься и не подавать начальству ни- малѣйшаго повода къ привязкѣ. По сему кажется не подтверждается, что Правительство послало повелѣ- ніе арестовать *Лагранжа*.

— *Phare* увѣдомляетъ слѣдующее изъ Сарагоссы отъ 19 Іюня: „Отправленнаго изъ Мадрита денежна- го транспорта, ожидаютъ сегодня вечеромъ, потому что съ точностію извѣстно что онъ оставилъ Кала- таудъ. Прикрытіе состоящее изъ двухъ баталіоновъ

миотомъ нарядъ между kilku Jenerałami i Prezyden- tem Rady. Utrzymują, że Marszałek *Soult* więcej a- niżeli kiedy nastaje na odrzucenie traktatu i posłanie nowych wojsk do Afryki. Wyprawa do Konstantyny ciągle jest jeszcze planem Prezydenta Rady, lecz zarzucają mu, iż ta zupełnie byłaby bez celu, jeśliby nie utwierdziła naszego panowania przez związki z nie- podległymi jeszcze pokoleniami. Prośba o uwolnienie Jenerała *Damrémont* została przyjęta, a na jego miej- sce przeznaczają Marszałka *Molitor*.”

— Znajomy z zabójstwa kilku swych towarzyszy i osądzony dożywotnie na galery Porucznik *Severac*, został ulaskawiony przez Króla w ten sposób, że ka- ra jego zamienioną została na dożywotnie więzienie w twierdzy. Dnia 24 w Rennes w obecności całej za- łogi nastąpiła jego degradacja. *Severac* podczas tak haniebnego wykonywania, okazał taką obojętność, że przy jego dawniejszym tak wielkim uczuciu honoru, nie można tego wytłumaczyć.

— Przez parochod *la Chimère*, który do Tulonu po- wrócił, dowiadujemy się, że P. *Thiers* z familią wylą- dował w Spezia; zamtąd miał zamiar lądem odbywać podróż do Rzymu.

— Gaz. *Quotidienne* wczora na pocztę i w Redak- cyi została zatrzymana.

— Dziennik ministerjalny *Temps* zawiera artykuł o rzeczach Angielskich, którego treść jest następująca: „*Wilhelm IV* po panowaniu, które jest obfite w wy- padki, niż w lata, zostawił koronę 18-letniej Królowej, i przeżył to, nie tylko nie oburza Anglii, lub nie zatrważa Europy, zdaje się owszem zwiastować nową erę pokoju i trwałości. Kredyt publiczny utwierdza się, a giełdy Paryżka i Londyńska, te punkta środ- kowe wszystkich interesów materialnych, obwie- szczają zaufanie i nadzieje w przyszłości. Pochodzi to ztąd najwięcej, że nowy Rząd właśnie w czas nastą- pił, ażeby niesnaskom Anglii koniec położył i napowó- związki Anglii z Francją mocniej utwierdził. W osta- tniech czasach związki te widocznie stały się słabsze- mi. Skłonność Doktrynerów ku Torysom, dała powód w gabinecie reformistów do przesądów, nieufności, a nawet do jawnych niechęci, gdyż w mowie przy za- gajeniu Parlamentu, nie wspomniano o Francji. Dok- trynerowie stracili kierunek sprawami naszymi, i to był pierwszy krok do pojednania się z Anglią. Z tē- m wszystkiē jednak zachodziła jeszcze jedna przeszkoda, która sprzeciwiała się zupełnej zgodzie; tą był opór *Wilhelma IV* wszelkim środkiem, które były- by najwłaściwszymi do wpływu na Izbę Wyższą, a przez to dozwoleniu wolnego postępu reformie. Kró- lowa *Wiktorya*, nie tylko nie odziedzicza, pochodzące- go zresztą z zaszczytnych uczuć, oporu swego poprze- dnika, lecz zdaje się całym swym wychowaniem prze- ważać do systematu liberalnego, i dla tego nadal nie- by nie powinno przeszkadzać do ściślejszej jednności Anglii z Francją.“

— Uczyniono postrzeżenie, że oprócz *Wilhelma IV*, od czasu *Wilhelma III*, wszyscy Królowie Anglii umie- rali w sobotę. *Wilhelm III* w sobotę 8 Marca 1702; Królowa Anna, w sobotę 1 Sierpnia 1714; *Jerzy I*, w sobotę 10 Czerwca 1727; *Jerzy II*, w sobotę 25 Paźdz. 1760; *Jerzy III* w sobotę 22 Stycznia 1820; *Jerzy IV* w sobotę 26 Czerwca 1830 roku.

Dnia 28.

W Izbie Parów przeczytał dzisiaj Kanclerz mię- dzy innemi list Hrabiego *Baudrand*, w którym on za- wiadamia, że otrzymał polecenie od Rządu, które mu nie dozwala daley znajdować się na obradach Izby w przeciagu teraźniejszego posiedzenia.

— *Censeur de Lyon* pod d. 25 t. m. donosi, że PP. *Martin*, *Lagrange*, *Beaune*, *Caussidière* i wszyscy pra- wie z kategorii Lyonskiej, którzy otrzymali amnestyę, tu przybyli. Powrót ich zgoła nie podał okoliczności do publicznych demonstracyi; przyjaciele ich bowiem bardzo dobrze wiedzą, że się muszą mieć na baczności, ażeby nie dać najmniejszego powodu zwierzchności do wmięszania się. Podług tego zdaje się nie potwier- dzać wiadomość, że Rząd aresztować kazał *Lagrange*.

— *Phare* donosi z Saragossy pod d. 19 Czerwca, co następuje: „Wysłany z Madrytu transport pieniężny, dzisiaj wieczorem tu jest oczekiwany; z pewnością bo- wiem wiadomo, że wyszedł z Calatayud. Eskorta, złożo- na z dwóch batalionów i jednego szwadronu, uda się

и одного эскадрона, отправится къ центральной арміи. — Изъ 740 раненыхъ привезенныхъ отъ 28 Мая до 18 Іюня въ здѣшній госпиталь, 200 принадлежатъ къ Алжирскому легіону. До сихъ поръ умерло всего 28.

— *Toulonnais* содержитъ письмо изъ Барселлоны отъ 18 Іюня, въ которомъ между прочимъ сказано: „Наварскіе мятежники, едва съ трудомъ отправятся въ Каталонію отъ понесеннаго пораженія. *Донъ-Карлосъ* благополучно достигъ Солсоны, гдѣ онъ вѣроятно приведетъ будеть въ порядокъ свою армію. — Празднества, въ честь победы одержанной Барономъ *Мееромъ*, продолжались здѣсь два дня. — Депеши отправленные *Донъ-Карлосомъ* въ Наварру, въ которыхъ онъ требуетъ скорого подкрѣпленія, перехвачены. Говорятъ, что *Донъ-Себастьянъ* переодѣтый студентомъ (!) возвратился въ Наварру. — Баронъ *Мееръ* отправилъ сильную колонну по направленію въ Сеу д'Ургель чтобы воспрепятствовать побѣгъ *Донъ-Карлоса* во Францію. Войска Королевы укрѣпляютъ мостъ при Молина дель Рей, коего жители соединились съ Барселонскими охотниками.“

29-го Іюня.

Constitutionnel уведомляетъ, что вдовствующая наследственная Великая Герцогиня *Мекленбург-Шверинская* по убѣдительнымъ просьбамъ Герцога *Орлеанскаго*, еще недѣлю пробудетъ въ Нѣльи и потомъ возвратится въ Германію.

— Говорятъ что Белгійскаго Короля, въ слѣдствіе приглашенія *Людвика Филиппа*, въ будущую субботу ожидаютъ въ Нѣльи. Слышно, что Король *Леопольдъ* по дѣламъ Англіи приглашенъ въ Совѣтъ.

— Полагаютъ что порученіе, которое Генералъ *Бодранъ* получилъ отъ Правительства, состоитъ въ томъ, чтобы поздравить отъ Короля Французовъ, со вступленіемъ Королевы *Викторіи* на престолъ.

— Въ Палатѣ Перовъ между прочими проектами закона происходили сегодня совѣщанія, о чрезвычайномъ прибавленіи къ нынѣшнимъ расходамъ для Алжирской колоніи, на сумму 14,658,227 фр. Совѣщанія кончились безъ большихъ споровъ. Проектъ принятъ большинствомъ 94 противу 2 голос.

— Правительство получило сегодня слѣдующую телеграфическую депешу изъ Нарбонны отъ 27 ч.: „21 ч. *Донъ-Карлосъ*, между Кардона и Манреса перешелъ чрезъ Суріа. Баронъ *Мееръ* 20 ч. съ своимъ войскомъ оставилъ Сервера и въ четыре колонны пошелъ на Игуаладъ и Калафъ. *Росъ д'Эролесъ* 25-го ч. съ 1,200 чел. осаждалъ деревни въ окрестностяхъ Сеу д'Ургель. *Осоріо* съ своими войсками все стоитъ въ Пуисератъ.“

— *Mémorial de l'Ouest* отъ 25 ч. сообщаетъ: „Въ слѣдствіе порученія Министерства, Королев. Прокуроръ въ Ніортъ, дѣлалъ обыскъ у Г. *Жефруа*, регистратора Префектуры и прежняго придворнаго чиновника *Карла X*. При немъ найдены бумаги, касающіяся требованій такъ названнаго Герцога Нормандіи (Наундорфа), а Г. *Жефруа* извѣстенъ какъ его усерднѣйшій агентъ. По распоряженію Префекта, Г. *Жефруа* тотчасъ удаленъ отъ должности.“

— Сочиненіе Генерала *Донадье* подъ заглавіемъ: „О древней Европѣ, Короляхъ и народахъ нашего времени“ вчера задержано полиціею. Задержаніе *Quotidienne* послѣдовало по причинѣ выписокъ, сообщенныхъ имъ изъ помянутаго сочиненія.

— Всѣ здѣшніе журналы повторяютъ сегодня извѣстіе о скоромъ отъѣздѣ Маршала *Клозеля* въ Испанію, для принятія главенной команды надъ войсками Королевы. Нѣкоторые почитаютъ это невѣроятнымъ. Говорятъ, что на мѣсто распущеннаго легіона, будетъ флотъ, который получитъ порученіе наблюдать берега Каталоніи, но Маршалъ непременно желаетъ имѣть при себѣ Французскій корпусъ, чтобы не нуждаться въ чужой помощи на случай, еслибъ Испанскіе Генералы по зависти стали препятствовать его военнымъ планамъ. Не извѣстно чѣмъ кончатся эти переговоры. (A.P.S.Z.)

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ И ИРЛАНДІЯ.

Лондонъ, 27-го Іюня.

Предъ отъѣдомъ Короля Ганноверскаго жители Кевъ, поднесли Е. В.-му адресъ подписанный всѣми начальниками фамилій безъ различія партій. Въ немъ изъясняли свою горестъ, по случаю кончины Его Августѣйшаго брата, поздравляли со вступленіемъ Его на Ганноверскій престолъ, а также свидѣтельствовали свою благодарность за многія благодѣянія Герцога и Герцогини *Кумберландскихъ*. Король отвѣчалъ ласково, и сожалѣлъ, что долженъ оставить то мѣсто, гдѣ такъ пріятно провелъ молодые лѣта.

— Тѣло умершаго Короля 7 и 8 ч. будетъ выста-

до арміи средкувей. — Зъ 740 раненыхъ, которые отъ 28 Мая до 18 Сѣрвца привезени были до тудейскаго шпитала, 200 налѣжы до легіи Ангилскіей. Догадъ всытскихъ умарло тилко 28 оуб.

— *Toulonnais* zawiera list z Barcelloны pod d. 28 Czerwca, w którym czytamy: „Buntownicy Nawarscy, po doznanej klęsce, z trudnością będą mogli w Katalonii przyysć do siebie. *Don Carlos* dostał się szczęśliwie do Solsony, gdzie zapewna reorganizować będzie swe wojsko. — Uroczystości na cześć zwycięstwa odniesionego przez Barona *Meer*, trwały tu dwa dni. — Depesze wysłane przez *Don Carlosa* do Nawarry, w których miał żądać prędkich posiłków, zostały przejęte. Mówią, że *Don Sebastian* przebrany za studenta (!), powrócił do Nawarry. — Baron *Meer* wysłał mocną kolumnę w kierunku do Seu d'Urgel, dla przeszkodzenia *Don Carlosowi* ucieczki do Francji. Wojska Królowej pracują nad obwarowaniem mostu pod Molina del Rey, którego mieszkańcy przyłączyli się do Barcellońskich ochotników.“

Dnia 29.

Constitutionnel donosi, że Dziedziczna Wielka Xiężna *Meklenburg-Szweryńska*, na usilne prośby Xięcia *Orleńskiego*, tydzień jeszcze zabawi w Neuilly, a potem powróci do Niemiec.

— Zapewniają, że przybycie Króla Belgów do Neuilly, następuje w skutek usilnego zaproszenia Króla *Ludwika Filipa*, który życzy sobie zasięgnąć rady Xięcia swego, w niektórych ważniejszych, Anglii dotyczących się okolicznościach.

— Rozumieją, że polecenie, które Jenerał *Baudrand* otrzymał od Rządu, zawiera się w tém, ażeby Królowey *Wiktoryi* złożył powinszowanie Króla Francuzów, z okoliczności wstąpienia na tron.

— W Izbie Parów między innemi naradzano się dzisiaj nad projektem do prawa względem nadzwyczajnego dodatku do tegorocznych rozchodów dla kolonii Algierskiej, w summie 14,658,227 fr. Skończyły się one bez znacznych sporów. Projekt przyjęty został większością 94 przeciwko 2 głosów.

— Rząd otrzymał dziś następującą depeszę telegraficzną z Narbony, daty 27 b. m.: „Dnia 21 przeszedł *Don Carlos* przez Suria między Cordona i Manresa. Baron *Meer* opuścił d. 20 Cervera z wojskiem swoim, idąc czterema kolumnami na Igualada i Calaf. *Ros d'Éroles* zajmował d. 25 w 1,200 ludzi wioski w okolicy Seu d'Urgel. *Osorio* stał z wojskiem swoim dotąd jeszcze w Puyceda.“

— W *Mémorial de l'Ouest* z dnia 25 b. m. doniesiono: „Na skutek polecenia ministeryalnego, danego Prokuratorowi Królewskiemu w Niort, udał się tenże do mieszkania Pana *Geoffroy*, registratora prefektury, a dawniejszego urzędnika w służbie prywatnej *Karola X*. W zabranych Panu *Geoffroy* papierach, znalaziono pisma, dotyczące się roszczeń znanego zegarmistrza *Naundorfa* do korony francuzkiej. Z polecenia Prefekta, oddalono natychmiast Pana *Geoffroy* od obowiązków służby publicznej.“

— Pismo Jenerała *Donadieu*, wydane p. t. „O dawnej Europie, o Królach i Ludach naszego czasu“, zostało zabrane przez policję. Dla tego też zabrano jeden numer dziennika *Quotidienne*, jako obejmujący wyjątki z powyższego pisemka.

— Wszystkie dzienniki tutejsze powtarzają dzisiaj wiadomość o mającym nastąpić wkrótce wyjeździe Marszałka *Clauzel* do Hiszpanii, dla objęcia górnego dowództwa nad wojskiem Królowey. Niekłóre uważają tę wiadomość za nieprawdziwą. Mówią, że na miejscu rozwiązanej legii, naznaczona będzie flotta, która ma strzedz brzegów Katalonii; lecz Marszałek chce mieć przy sobie korpus francuzki, w którymby na przypadek mógł mieć pomoc, jeśliby wieczna zawisła Jenerałów Hiszpańskich, stawiała przeszkodę wojskowemu jego planom. Nie wiadomo na czém się skończą te układy. (A.P.S.Z.)

БРИТАНІЯ ВІЕЛКА І ІРЛАНДІЯ.

Лондонъ, дня 27-го Сѣрвца.

Предъ одгаздемъ Крѣла Ханноварскаго, мисзканцы Кевъ, злѣжыли J. Kr. Мошци adress, подписаны прызъ всытские гѣвы фамилии, безъ рѣзницеы стронництвъ, wynurzajacъ му swą kondolencyą zъ okoliczności zgonu Najjaśniejszego brata jego i winszującъ wstąpienia na tronъ Hannoverski, orazъ ошвидчзаясъ подзѣгкованіе за многіе добродзєystwa, których doznawali odъ Xięcia i Xiężny *Kumberlandskich*. Królъ odpowiedziałъ łaskawie i wynurzyłъ žal, że przychodzi mu opuścić to miece, gdzie takъ przyjemnie młodość przepędził.

— Zwłoki zmarłego Króla d. 7 i 8 wystawione bę-

(2)

влено на парадной постели. Вечером 8 ч послѣдуетъ погребеніе, къ которому въ Виндзорѣ дѣлаются приготовленія. Первое мѣсто во время этого траурнаго процесса, будетъ занимать Герцогъ *Суссекскій*, такъ какъ Герцогъ *Кумберландскій* уже на твердой землѣ. При семъ случаѣ будетъ особенная церемонія. Главный Гербовый Герольдъ, въ церкви Св. Георгія переломить надъ гробомъ свою должностную палку. Въ церкви будетъ находиться 2,000 а на преднемъ дворѣ 8,000 особъ. Платформъ уже устроены; онѣ болѣе 1,000 фут. въ длину, 18 въ ширину и 14 вышины. При раскрытіи тѣла умершаго Короля, въ грудной полости найдено 14 унцій воды.

— *Sun* уведомляетъ, что Король Ганноверскій, властью свою въ Верхнемъ Парламентѣ, впрочемъ только въ необходимыхъ случаяхъ, хотѣлъ предоставить Герцогу *Веллингтону*, но онъ предложилъ, чтобы Герцогъ рѣшительно передалъ ему сказанное порученіе.

— По письмамъ изъ Лиссабона отъ 13 ч. тамъ господствовало весьма безпокойное расположеніе умовъ, по причинѣ неблагопріятныхъ извѣстій о движеніяхъ Мигуэлистовъ въ южныхъ провинціяхъ. Говорили также, что въ Порто угрожаетъ возмущеніе.

— Письма изъ Алеппо отъ 6 ч. с. м. уведомляютъ о большихъ безпорядкахъ въ горахъ Тавра. Жители Наплузы возстали противу Египетскихъ властей.

30-го Іюня.

Королева приказала ускорить устройство Букингемскаго дворца, такъ какъ Ея Велич. въ Іюль хочетъ туда переехать. Говорятъ о путешествіи Ея Велич. симъ лѣтомъ въ Ирландію.

— Г. *О'Коннелъ* вчера впереди депутаціи имѣлъ разговоръ съ Лордомъ *Мельбурномъ* Даунитъ-Шинутъ.

— Здѣшнее общество Миссіонеровъ, приглашаетъ въ Китай лекарей и хирурговъ отличной набожности, чтобы дѣйствовали тамъ какъ Миссіонеры.

— Генераль *Бодранъ* и Герцогъ *Эльзингенъ* съ особенными порученіями Короля Французовъ прибыли сюда для поднесенія Королевѣ письма съ изъясненіемъ горести о кончинѣ Ея Дяди, и поздравленій съ востановленіемъ на престолѣ. Вчера представлялись они въ вмѣстѣ съ Посланникомъ Гр. *Себастьяни* въ Кенсингтонѣ Ея Величеству.

— Бракосочетаніе молодой Королевы, какъ говорить *Standart*, служить теперь для газетъ ежедневнымъ романомъ. То назначаютъ мнимымъ супругомъ, племянника Короля *Леопольда* и Герцогини *Кентской*; то сына Геронима *Бонапарте*, (какъ сына племянницы Герцогини *Кентской*); вдругъ слышно, что Королева отдастъ преимущество Принцу *Георгію Кумберландскому*, котораго очень полюбила въ Англіи; умершій Король и Королева старались въ свое время, чтобы Принцесса *Викторія* отдала руку сыну Принца *Оранскаго*. Впрочемъ расположеніе Герцогини *Кентской* сестры Короля *Леопольда* къ сему послѣднему, какъ замѣчаетъ *Standart*, не очень выгодно, и это развѣ тогда бы могло произойти, еслибы дипломатика въ союзѣ племянницы Короля *Леопольда* съ внукомъ Короля *Вильгельма* усматривала средство къ окончательному устройству Голландско-Бельгійскихъ дѣлъ.

— *Morning-Herald* изъясняетъ вѣрную надежду, что Лордъ *Дургамъ* вскорѣ займетъ мѣсто въ Кабинетѣ и что съ другой стороны Лордъ *Гиль* лишится команды надъ войскомъ. Эти два обстоятельства *Chronicle* почитаетъ для народа вѣрнѣйшимъ залогомъ того, что Министерство теперь пріобрѣтетъ расположеніе чувствъ всѣхъ Реформаторовъ.

(A.P.S.Z.)

Испанія.

Мадридъ, 10-го Іюня.

Англійскій Посланникъ уполномоченъ своимъ Правительствомъ къ заключенію торговаго договора съ здѣшнимъ. Извѣстно что произведеніе новаго займа, зависитъ отъ принятія сего трактата.

18-го Іюня.

Королева вчерашняго дня въ собраніи Кортесовъ, совершила присягу на конституцію. Во время проѣзда въ экипажѣ съ Королевою *Изабеллою* своєю дочерью, изъ дворца въ зданіе Кортесовъ и на обратномъ пути, вездѣ привѣтствуема была съ живѣйшимъ восторгомъ. Къ хорошему расположенію умовъ, много содѣйствовало полученіе благопріятныхъ извѣстій отъ Генерала Барона *де Мееръ*. Королева произнесла къ Кортесамъ приличную рѣчь.

— Королева пожаловала Генералу *Эвансу* и всѣмъ Офицерамъ Англійскаго легіона, золотую медаль за взятіе Ируна, солдатамъ же серебряную. (G.C.)

19-го Іюня.

Королева по случаю объявленія новой конституціи издала слѣдующій декретъ амнистіи: 1) Всѣ

да на тозу парадномъ. Вечеромъ д. 8 настѣпи погребъ, до котораго въ замку *Windsor* робіа приготовленія. Jako pierwszy żałobnik, Xiążę *Sussex*, obecnymъ będzie przy tymъ akcie, gdyż Król *Hannowerski* wyjechał już na ląd. Przy témъ zdarzeniu odbędzie się właściwa ceremonia, mianowicie, iż najwyższy Herold herbowy (*Garler King at arms*) w kaplicy *Sw. Jerzego*, złamie nad truną swą łaskę urzędową. W kaplicy znajdować się będzie 2,000, a na przeddworzu 8,000 osób. Platforma już urządzona; jest więcej jak na 1,000 stop długa, 18 szeroka i 14 wysoka. Przy utworzeniu ciała zmarłego Króla, w dolku pod piersiami znaleziono 14 uncji wody.

— *Sun* donosi, że Król *Hannowerski* władzę swoją w Izbie wyższej, do użycia jej tylko w koniecznych przypadkach, chciał poruczyć Xięciu *Wellingtonowi*, lecz ten przełożył, ażeby Xiążę pomienione polecenie całkiem mu przelał.

— Podług listów z *Lisbony* pod d. 13, panowało tam bardzo zatrważające usposobienie umysłów, mianowicie z powodu niepomysłnych wiadomości o postępach *Miguelistów* w prowincjach południowych. Biegała także pogłoska, że w *Porto* lękać się należy wybuchnienia powstania.

— Listy z *Aleppo* pod d. 6 z. m. donoszą o wybuchnięciu znacznych niespokojności w górach *Taurus*. Mieszkańcy *Naplusa* powstałi przeciwko władz *Egiptyskich*.

Dnia 30.

Królowa rozkazała przyspieszyć urządzenie pałacu *Bu kingham*, ażeby *Jey Kr. Mość* mogła się tam w *Lipcu* przenieść. Mówią, że Królowa tego lata przedsięwzięcie podróży do *Irlandyi*.

— *P. O'Connel* na czele deputacyi miał wczora rozmowę z *Lordem Melbourne* w *Downing Street*.

— Tutysze towarzystwo *Missyenne*, wzywa lekarzy i chirurgów odznaczający się pobożnością, ażeby jako *Missyonarze*, działać mogli w *Chinach*.

— *Jenerał Baudand* i Xiążę *Elchingen* ze szczególnymi poleceniami tu przybyli, ażeby Królowej złożyć list kondolencyyny z przyczyny zgonu jej wuja i powinszować wstąpienia na tron, i wczora w *Kensington* z *Pestem* *Hrabią Sebastiani*, przyymowani byli przez *Jey Kr. Mość*.

— Zaślubienie młodej Królowej, jak wyraża *Standart*, służy teraz dla gazet dziennym romansem. Małżonkiem domniemanym (jak doświadczy pomieniony *drientnik*) mianują już synowca Króla *Leopolda* i Xiężny *Kent*; już syna *Hieronima Bonaparte* (jako syna siostrzenicy Xiężny *Kent*); już mówią, że Królowa daje pierwszeństwo Xięciu *Jerzemu Cumberland*, którego bardzo lubią w *Anglii*; zmarły Król również i Królowa wdowa, starali się w swoim czasie, ażeby Xiężniczka oddała swą rękę synowi Xięcia *Oranii*. Zeszłą skłonności Xiężny *Kent*, siostry Króla *Leopolda*, jak rozumie *Standart*, ku temu ostatniemu, niezbyt są przychylnie; młotwy to nastąpić wtenczas, kiedyby dyplomacya w zaślubieniu siostrzenicy Króla *Leopolda* z wnukiem Króla *Wilhelma*, postrzegała ścieżkę do ostatecznego załatwienia sprawy *Hollendersko Belgijskiej*.

— *Morning-Herald*, oświadcza najpewniejszą nadzieję, że *Lord Durham* zajmie wkrótce miejsce w gabinecie, i że z drugiej strony *Lord Hill* straci dowództwo nad wojskiem. Oboje to, *Chronicle* uważa jako najpewniejszy zakład dla narodu, że ministerjum zjedna nadal nierozdzielnie umysły wszystkich klas reformistów. (A.P.S.Z.)

HISZPANIA.

Madryt, dnia 10 Czerwca.

Posel Angielski został od rządu swego upoważniony do zawarcia traktatu handlowego z Rządem tutejszym. Jak wiadomo, pozyskanie nowej pożyczki, zależy od przyięcia do skutku tych układów.

Dnia 18.

Królowa wykonała dnia wczorayszego na zgromadzeniu Korteżów, przysięgę na konstytucyę. Przejeżdżając w pojeździe z Królową *Izabellą* córką swoją, z pałacu do gmachu Korteżów i napowrót, była przyzywaną wszędzie z największym uniesieniem. Do dobrego usposobienia umysłów, przyczyniło się niemało nadejście pomysłnych doniesień od *Jenerała Barona de Meer*. Królowa miała stosowną mowę do Korteżów.

— Królowa udzieliła *Jenerałowi Evans* i wszystkim oficerom legii angielskiej, medal złoty za zdobycie *Irun*; żołnierzom zaś medal srebrny. (G.C.)

Dnia 19.

Królowa z okoliczności ogłoszenia nowej Konstytucyi wydała następującą amnestyę: „1) Wszystkie o-

лица находящиеся теперь въ тюрьмахъ полуострова и соседственныхъ острововъ, какое бы ни было ихъ преступленіе, пользуются амнистіею. 1) Исключаются изъ сего, тѣ Государственные чиновники, которые виновны въ большихъ злоупотребленіяхъ и упущеніяхъ въ исполненіи своихъ обязанностей. 3) Дале исключаются изъ амнистіи, тѣ лица, которые уличены, какъ главные виновники или соучастники въ слѣдующихъ преступленіяхъ: оскорбленіи Королевскаго Величества, бунтѣ, отцеубійствѣ или другомъ какомъ убійствѣ, пожарѣ, ограбленіи церкви, богохуленіи, мужеложствѣ, тайномъ провозѣ товаровъ, соблазнѣ, поддѣлываніи монетъ, поддѣлываніи документовъ, сопротивленіи начальству, увезеніи, обесчестиваніи, двоеженствѣ, воровствѣ, продажѣ по фальшивымъ вѣсамъ и обманѣ. 4) Политическимъ начальникамъ поручено наблюдать за освобожденными находящимися въ ихъ округахъ.“

— Побѣда Барона *Меера* возстановила довѣріе; однако никакъ не вѣрятъ по сему дѣлу носящимся слухамъ, напр. тому, что *Донъ-Карлосъ* имѣетъ при себѣ только нѣсколько вѣрныхъ баталіоновъ и проч.

— *Vapor Barcelona* содержитъ слѣдующее: „Карлистскіе Генералы *Сапелано* и *Морена* умерли. Въ городахъ Аграмунть, Сервера, Террена и Гуизона находится болѣе 1,200 Карлистовъ, бѣжавшихъ послѣ сраженія 12 Іюня. — Баронъ *Мееръ* 4,000 чел. обученнаго войска отправилъ въ Солсону и вскорѣ съ остальнымъ войскомъ самъ отправится. Посему ежедневно ожидаютъ новаго и важнаго сраженія. Вчѣра 300 чел. изъ гарнизона Майорки, сюда прибыло.“

— Образованіе новаго Англійскаго легіона производится весьма медленно со стороны Государства и Правительство наше охотнобы отказалось отъ сего, еслибъ присутствіе Англійскаго корпуса не почиталось залогомъ дальнѣйшей помощи Англійскаго морской силы. (A.P.S.Z.)

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 9-го Іюня.

О происходившемъ въ разныхъ пунктахъ Сиріи 1 Января с. г. землетрясеніи, получены изъ Александріи достаточныя свѣденія; изъ нихъ видно, что во время сего происшествія всего 2,395 домовъ частью повреждено, частью совершенно разрушено. Погибло при семъ 4,106 лицъ и 36 ранено. (A.P.S.Z.)

СМѢСЬ.

Наслѣдники Мегмета-Али.
Ибрагимъ-Паша и *Аббасъ-Паша*.
(Окончаніе.)

— Что думаете вы объ Аббасъ-Пашѣ; — какой у него характеръ?

— Боже мой! у него, къ несчастію, нѣтъ характера. Это изнѣженный молодой человекъ. Онъ непомѣрно тучень, хотя отъ роду ему только 22 года. — Онъ почти не можетъ двигаться. Молодость свою провелъ онъ въ гаремѣ, и ни кто не подумалъ научить его искусству управлять народомъ и дѣйствовать мечемъ. Онъ былъ назначенъ Губернаторомъ большей части нижняго Египта, для того ли, чтобы приучить его къ управленію или для того только, чтобы удалить изъ столицы. Народъ предпочитаетъ его *Ибрагиму-Пашѣ*, потому что полагаетъ, что онъ послѣдуетъ благоразумнымъ совѣтамъ Министровъ. *Ибрагима* боятся, и думаютъ, что внукъ *Мегмета-Али* пріобрѣтетъ со временемъ всѣ драгоцѣнныя качества, которыми отецъ его *Туссумъ-Паша* содѣлалъ идоломъ народа. Вотъ анекдотъ, который рассказываютъ для доказательства правосудія и преждевременной мудрости *Аббаса-Паши*.

„При послѣднемъ наборѣ послѣ моровой язвы, начальники въ нѣкоторыхъ деревняхъ были не въ состояніи представить требуемое съ деревни ихъ число рекрутъ. Чтобы избѣжать положеннаго за это наказанія, они останавливали путешественниковъ, стариковъ и молодыхъ, и отсылали къ начальнику провинціи для приема въ рекруты. Такимъ образомъ были захвачены между прочимъ многіе курьеры. Одинъ почтенный старикъ, который вѣхалъ изъ Верхняго Египта на поклоненіе гробу *Сейдъ-Ахмеда-эль-Бедая* въ *Тектагъ*, былъ остановленъ въ деревнѣ *Махамедъ-эль-Кебиръ*. Званіе пилигрима не спасло его; начальникъ деревни задержалъ несчастнаго старика, связалъ и вопреки его просьбамъ и воплямъ, велѣлъ обрить ему бороду, надѣясь чрезъ это обмануть доктора на счетъ возраста рекрута. Надо знать какъ дорого цѣнить Арабъ свою бороду, чтобы понять отчаяніе бѣднаго старика, котораго лице обезчестили такимъ образомъ.

„Когда онъ прибылъ къ *Аббасу-Пашѣ* для о-

собы obecnie znajdujące się w więzieniach Półwyspu i podległych wysp, jakiebykolwiek było ich przestępstwo, korzystają z amnestyi. 2) Wymagają się ztąd ci publiczni urzędnicy, którzy stali się winnymi przez wielkie nadużycia i uchybienia w pełnieniu swych obowiązków. 3) Nadto wyłączają się od amnestyi te osoby, które zostały przekonane jako główni sprawcy lub współwinni w następujących zbrodniach: obrazy Majestatu Królewskiego, buntu, oycobóystwa lub innego zabóystwa, podpalenia, kościelnego rabunku, bluznierstwa, sodomii, przemycania, zgorszenia, fałszerstwa monet, fałszowania dokumentów, oporu zwierzchności, uprowadzenia, gwałtu, wielożeństwa, złodzieystwa, przedaży na fałszywą wagę i oszukaństwa. 4) Naczelnicy polityczni obowiązani są mieć bacność na znajdujących się w ich obwodach amnestowanych.

— Zwycięztwo Barona *Meer* przywróciło zaufanie, lecz zgola niewierzą wszystkim obiegującym w tym względzie pogłoskom, jak np. że *Don Karlos* ma tylko, kilka jeszcze przy sobie wiernych batalionow i t. p.

— *Vapor Barcellona* zawiera co następuje: „Jenerałowie Karolistowscy *Sopelona* i *Moreno*, umarli. W miastach Agramunt, Cervera, Terrena i Guisona, znajduje się więcej, jak 1,200 Karolistów, którzy są zbiegli od czasu bitwy 12 Czerwca. — Baron *Meer* 4,000 wyćwiczonych żołnierzy wysłał do Solsona i natychmiast pójdzie za nimi z resztą swojego wojska. Codziennie oczekują nowej walnej bitwy. Wczora 300 ludzi z załogi Majorki, tu przybyło.

— Organizacya nowej legii Angielskiej, postępuje bardzo powolnie ze strony Państwa i chętnieby podobno Rząd nasz zaniechał tego, gdyby obecność korpusu Angielskiego nie była uważana tylko jako rękoymia do dalszej pomocy marynarki Angielskiej. (A.P.S.Z.)

ТУРСЬЯ.

Константинополь, д. 9 Czerwca.

— О трясении земли, które się zdarzyło w różnych miejscach Syrii, d. 1 Stycznia, otrzymaliśmy z Alexandrii dokładną wiadomość, z której się pokazuje, że przez ten wypadek w ogólności, 2,395 domów, częścią uszkodzonych, a częścią zupełnie zruynowanych zostało. Zginęło przytém 4,106 osob i 36 ranionych. (A.P.S.Z.)

ROZMAITOŚCI.

НАСТѢПЦЫ МЕГМЕДА АЛЕГО.
Ibrahim-Basza и *Abbas-Basza*.
(Докончание.)

— Co sądzicie o Abbasie-Baszy; — jakiego on jest charakteru?

— O mój Boże! na nieszczęście niema on charakteru. Jestto zniewieściaty młodzien. Bardzo jest otyły, chociaż ma tylko 22 lata wieku. — Prawie nie może się ruszać. Młodość swoją przepędził w haremie; nikomu nie przyszło do głowy nauczyć go sztuki rządzenia ludem i władania orężem. Był on naznaczony Gubernatorem większej części Niższego Egiptu, nie wiadomo, czy to dla tego, żeby go przyuczyć do zarządzania, czyli dla tego tylko, ażeby go ze stolicy oddalić. Narod przekłada go nad *Ibrahima-Baszę*, sądząc, iż będzie szedł za rozsądnymi radami Ministrów. *Ibrahima* lękają się, i mniemają, że wnuk *Mehmeda-Alego* nabędzie z czasem wszystkich szacownych przymiotów, przez które jego oyciec *Tussum-Basza* stał się bożyszczem ludu. Oto jest anegdota, którą opowiadają dla okazania sprawiedliwości i wcześnej mądrości *Abbas-Baszy*.

„Przy ostatnim zaciągu po morowém powietrzu, naczelnicy w niektórych wioskach nie byli w stanie stawić potrzebną z ich wsi liczbę nowo-zaciężnych. Dla uniknienia naznaczonej za to kary, zatrzymywali oni podróżujących, starych i młodych i odsyłali do Zwierzchnika prowincyi, dla oddania do wojska. Tym sposobem między innemi schwytani byli dwaj gońcy. Pewny szanowny starzec, jadący z Wyższego Egiptu na uczczenie grobu *Said-Achmeda-el-Bedaja* do *Taktagu*, został zatrzymany we wsi *Machamet-el-Kebir*. Nazwanie pielgrzyma nie uratowało go bynajmniej; naczelnik wsi zatrzymał nieszczęśliwego starca, związał i pomimo prośb i jęków, kazał mu ogolić brodę, spodziewając się przez to oszukać doktora, co do wieku rekryta. Trzeba wiedzieć, jak drogo ceni Arab swą brodę, ażeby pojąć rozpacz biednego starca, którego twarz tym sposobem zhańbioną została.

„Kiedy ten nieszczęśliwy przybył do *Abbas-Ba-*

смотра, доктор нашелъ, что онъ слишкомъ старъ, и отпустилъ его; — но старикъ, передъ уходомъ, пожаловался Пашѣ на начальника деревни и просилъ удовлетворенія. Молодой Губернаторъ не много подумалъ, и какъ дѣло это показалось ему труднымъ для рѣшенія, онъ велѣлъ созвать главныхъ духовныхъ шейховъ. Онъ разсказалъ имъ жалобу старика и спросилъ ихъ почитается ли преступленіемъ обрить челоуку бороду. Судьи посоветовались нѣсколько минутъ между собою и отвѣчали съ улыбкою, что это не есть преступленіе. — Такъ это ваше мнѣніе? сказалъ Паша. — Да, Ваше Высочество, въ законахъ объ этомъ ничего не сказано; и начальникъ деревни не подлежитъ никакому наказанію. — Хорошо, отвѣчалъ Аббасъ-Паша, и призвавъ прислужника приказалъ ему привести цирюльника, чтобы всѣмъ судьямъ обрить бороды. — Они тотчасъ встали противъ этого и нашли постановленія и прежніе примѣры, по которымъ обвинили начальника деревни. Его откололи палками и сверхъ того онъ принужденъ былъ заплатить значительную пеню.

„Съ самой молодости Аббасъ-Паша отличался разборчивостію, съ которою онъ дѣлалъ подарки. Онъ навѣстилъ однажды Полковника, котораго полкъ стоялъ въ окрестностяхъ Каира. Аббасъ-Паша пріѣхалъ на великолѣпно убранной лошади, и просилъ Полковника, чтобы онъ показалъ ему свои конюшни; тамъ Паша началъ выхвалять одну изъ его лошадей. Потомъ онъ изъявилъ желаніе поѣздить на лошади, на которую указалъ. Полковникъ поспѣшилъ исполнить желаніе Принца и Аббасъ-Паша пустился скакать по полю. Поѣздивъ, онъ сходитъ и приказываетъ слугамъ своимъ отвести лошадь Полковника во дворецъ и оставлять ему въ замѣнъ своего превосходнаго коня. Офицеръ изъявляетъ съ глубокимъ чувствомъ свою благодарность за такую щедрость. „Какъ, сказалъ Аббасъ-Паша съ гордостію, неужели ты думаешь, что Полковникъ можетъ ссудить внука Мегмета-Али лошадью? Стоишь ли ты чести сѣсть на сѣдло, съ котораго я сошелъ! Я оставляю тебѣ моего коня, потому что съ этой минуты ты не можешь уже ѣздить на своемъ.“ — На другой день Паша пріѣзжаетъ снова къ Полковнику и говорить ему: „Не думай, чтобы я изъ тщеславія оставилъ тебѣ вчера мою лошадь; я хотѣлъ тебѣ ее подарить; но я боялся, что если отдамъ тебѣ ее просто, то всѣ скажутъ, что я это дѣлаю по приказанію моего дѣда; при томъ я не хотѣлъ заставить тебя краснѣть отъ моего подарка.“

Разскажемъ еще послѣднюю черту, которая можетъ показать странныя понятія восточныхъ народовъ о благородствѣ, и которая объяснитъ отчасти, почему Мегметъ-Али хотѣлъ раздѣлить Государство свое между сыномъ и внукомъ. На востоку думаютъ, что дѣти, родившіяся въ низкомъ состояніи родителей, сохраняютъ на всегда отпечатокъ своего произхожденія, даже и тогда, когда бы въ послѣдствіи отецъ достигъ верховной власти. Ибрагимъ, который родился въ Македоніи отъ первой жены Мегмета-Али, не имѣетъ въ глазахъ Османовъ той степени благородства, какъ Аббасъ-Паша, котораго отецъ родилъ уже во время величія Мегмета-Али.

Однажды, когда Вице-Король сидѣлъ на своемъ диванѣ, вошелъ внукъ его Аббасъ, и, не дождавшись позволенія, сѣлъ подлѣ него. Здѣсь должно замѣтить, что мусульмане очень уважаютъ обычай, по которому сынъ не смѣетъ сѣсть въ присутствіи отца своего, не бывъ приглашенъ нѣсколько разъ. Мегметъ-Али былъ удивленъ, видя, что внукъ его забылъ такимъ образомъ приличіе, и спросилъ его, зачѣмъ онъ нарушилъ этотъ обычай. Аббасъ отвѣчалъ: „Рожденіе мое даетъ мнѣ право сѣсть подлѣ тебя, не дожидаясь твоего позволенія, потому что я знатнѣе тебя. Ты Вице-Король, но сынъ бѣднаго таможенника, а я Паша, сынъ Паши и внукъ Вице-Короля.“ Эта выходка не понравилась Мегмету-Али; онъ выгналъ своего внука и посадилъ его на три мѣсяца подъ арестъ. Съ этого времени, онъ употреблялъ всѣ старанія свои, чтобы отучить Аббаса-Пашу отъ извѣженности, къ которой онъ привыкъ въ гаремѣ. Но, не смотря на все это, ему никогда не удалось сдѣлать внука своего способнымъ противустать Ибрагиму-Пашѣ и защитить свое наслѣдство. (Смб. В.)

Съ 1-го числа настоящаго мѣсяца Іюля, началась подписка на 2-ю половину текущаго года. Цѣна съ пересылкою по почтѣ 5 р. 50 к. сер., безъ почты 4 р. 50 к. сер. Для жителей города Вильны принимается и на четверть года, цѣна 2 р. 25 коп. сер.

шы для обезреченія, доктор познать, что онъ очень старъ, и освободилъ его; — але przed wyściem starzec oskarżył przed Baszą naczelnika wsi i prosił zadosięuczynienia. Młody Gubernator nieco pomyślał, lecz gdy mu ta sprawa zdała się trudną do rozwiązania, kazał wezwać głównych duchownych Szeikow. Opowiedział im skargę starca i zapytał u nich: czy uważa się za występki ogolić człowiekowi brodę? Sędziowie naradzili się chwil kilka między sobą i odpowiedzieli z uśmiechem, że to nie jest występkiem. — Takie jest wasze zdanie, rzekł Basza. — Takie, odpowiedzieli, w prawach nic o tém nie powiedziano, a zatem naczelnik wsi nie ulega karze. — Dobrze, odpowiedział Abbas-Basza, i zawoławszy sługę kazał mu sprowadzić gola-rza, ażeby wszystkim sędziom ogolił brody. — Sędziowie natychmiast powstałi przeciwko temu, znaleźli postanowienia i przytoczyli dawne przykłady, na mocy których uznali winnym naczelnika wsi. Dostał on chłostę, i prócz tego zmuszony był znaczną zapłacić winę.

„Od młodości Abbas-Basza w czynieniu podarków był wielce przezorny. Pewnego razu odwiedził Półkownika, którego półk stał w okolicach Kairu. Abbas-Basza przyjechał na koniu spaniale ubranym, i prosił Półkownika, ażeby mu pokazał swe staynie; tam Basza chwalił jednego z jego koni. Potém oświadczył chęć pojeździć na koniu, na którego wskazał. Półkownik pośpieszył wypełnić życzenie Xięcia i Abbas-Basza puścił się w pole. Pojeździwszy nieco, zsiada i rozkazuje swoim służącym odprowadzić konia Półkownika do pałacu i oddaje mu w zamian swojego prze-wybornego konia. Oficer z głębokim uczuciem wynurza swą wdzięczność za tę hojność. „Jako, powiedział Abbas-Basza z dumą: czyż mniemasz, że Półkownik może wnukowi Mehmeda-Alego pożyczyć konia? Czyż jesteś godzien tego zaszczytu, gdybyś siadł na siodło, na którym ja siedziałem! Zostawuję tobie mojego konia dla tego, iż od tej chwili nie możesz jeździć na swoim.“ — Nazajutrz Basza przyjeżdża znów do Półkownika i mówi mu: „Nie sądz, iżbym z próżney tylko chluby zostawił u ciebie wczora mojego konia; chciałem go tobie darować, ale lękałem się, iż jeśli oddam go tobie prosto, wszyscy w ówczas powiedzą, że to czynię z rozkazu mojego dziada; przytém, nie chciałem ciebie zawstydzić moim prezentem.“

Opowiem jeszcze ostatni rys, który może okazać dziwaczne wyobrażenia wschodnich narodów o szlachetności urodzenia, i który objaśni poczęści, dla czego Mehmed-Ali chce rozdzielić państwo pomiędzy synem a wnukiem. Na wschodzie sądzą, że dzieci, które się urodziły w niskim stanie rodziców, zachowują nazawsze piętno swojego pochodzenia, i w ówczas nawet, jeśli by w późniejszym czasie oycie nawiążył do stępu urzędu. Ibrahim, który się urodził w Macedonii z pierwszej żony Mehmeda-Alego, niema w oczach Osmanów tego stopnia szlachetności, jaki ma Abbas-Basza, którego oycie urodził się już podczas wielkości Mehmeda-Alego.

Pewnego razu, kiedy Vice-Król siedział w swoim dywanie, wszedł wnuk jego Abbas-Basza, i nie doczekawszy się pozwolenia, usiadł obok niego. Tu trzeba wiedzieć, że Muzułmani ściśle zachowują obyczaj: podług którego syn nie może usiąść w przytomności swojego oycy, jeżeli kilka razy nie będzie do tego wezwany. Mehmed-Ali został zdziwiony, widząc, że wnuk jego zapomniał tym sposobem o przyzwoitości, i zapytał go: dla czego naruszył ten zwyczaj. Abbas-Basza odpowiedział: „Moje urodzenie daje mi prawo siedzenia obok ciebie, nie oczekując na twoje zezwolenie, gdyż znaczniejszy jestem od ciebie. Jesteś Vice-Królem, ale przytém synem ubogiego celnego urzędnika, a ja jestem Basza, syn Baszy i wnukiem Vice-Króla.“ Ta odpowiedź nie podobala się Mehmedowi-Alemu; wypędził swojego wnuka i kazał na trzy miesiące areztować. Od tego czasu Vice-Król używał wszystkich swych starań, dla oduczenia Abbas-Baszy od zniewieściatości, do której przywykł w haremie. Ale pomimo to wszystko, nigdy mu się nie uda uczynić swego wnuka zdolnym oprzeć się Ibrahimowi-Baszy i zapewnić sobie następstwo. (G. S. P.)

Od dnia 1-go teraźniejszego miesiąca Lipca, zaczęła się prenumerata na 2-gie półrocze bieżącego roku. Cena zwyczajna z pocztą 5 rub. 50 kop., bez pocztą 4 rub. 50 kop. srebrem. Na mieyscu w Wilnie można prenumerować i kwartałowie, cena 2 rub. 25 kop. srebrem.